

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ
EDICIÓ DIÀRIA

Barcelona	1.500
Pentecosta Ibèrica	750
Amèrica Llatina	850
Altres països	950

LA PUBLICITAT

ANY XLVI—NUM. 15.625—PREU: 10 GENTIMS

AQUEST NUMERO HA
PASSAT PER LA CEN-
SURA MILITAR

LES CASES VELLES

Sovint trobem en els homes un sentiment d'afecte a les cases que han habitat durant molts anys. Aquells sostres, parets, trespols, escales, portes i finestres que han estat companys nostre per un llarg temps, han esdevingut amics. Ells han estat muts testimonis de les nostres alegries i de les nostres tristesses. Ells han servit de punt de partida al nostre esguard quan els nostres pensaments, joiosos o malenconics, l'han fet vagar d'una banda a l'altra o li han donat la fixesa de l'obsessió.

Per això compremem la resistència instintiva a mudar de casa que en certs casos observem. Una superstició popular—que porta dins un fons de veritat innegable—veu en el canvi de casa, sobre tot per a les persones d'avanzada edat, un perill de pròxima mort.

L'afecte de l'ésser humà a les coses velles, plenes de records de la vida i d'imatges familiars, deu ésser correspost. Volem dir que aquestes cases, sentint-se estimades per llurs estadants, també deuen estimar-los a ells. Els casals, tant els modestos com els luxosos, tenen, o poden tenir, un esperit propi, sensible, encara que siguin externament inexpressius. Les cabanes, els castells, els pisos de lloguer i els palaus senyorials són susceptibles de contenir una ànima dintre els freds murs.

Les cases velles, acostumades a conèixer un senyor o un llogater, li posen afecte. Escolten la seva veu, criden la seva mirada, segueixen les vicissituds de la seva vida. Així s'estableix una solidaritat espiritual entre la casa vella i els qui l'habituen.

De la mateixa manera que l'home se sent sovint estrany en una casa nova, la casa vella que ha canviat de llogater o de senyor se sent estranya davant els nous ocupants. No els coneix, no sap qui són. Li semblen intrusos. Sent inquietud en escoltar-los enraonar i en veure'ls caminar per les cambres. I sent, sobre tot, l'enyorança dels estadants anteriors.

Hi ha cases velles que acaben per adaptar-se al canvi d'estadants, com hi ha homes que s'adapten al canvi de casa. Però hi ha cases que són fidels. Han posat un amor, i el conserven fins quan han caigut en ruïnes. Si els casals fidels poguessin parlar, alguns ens dirien, sens dubte, profundes i belles coses.

Full de dietari La Política

CONSIDERACIONS SOBRE EL PARAIGÜES, O, MILLOR, SOTA EL PARAIGÜES

Tot hom algun dia ha anat a visitar un amic que és a punt de casar-se. L'amic ha cuitat a mostrar-li l'encorralador escarpadissim dels presents que li han fet les amistats i les conyacances. L'amic està content, feliç, d'esperances. Però...

—Dotze paraigües!—s'exclama amb un sospir de contrarietat—. M'han enviat dotze paraigües. Tantes coses que hi ha que en podien fer servir... Imagina una llar que comença... El repertori és infinit... Però, ja ho veus; dotze senyors han tingut simultàniament la idea de fer-me present d'un paraigües.

Tracten d'aconsolet-lo. —Pots anar-los enviant als amics que es casin, home—li diu—. Tots ells són bons, elegants, del dia... No és pas una tragèdia trobar-se amb un superàvit de paraigües.

Possiblement el nostre amic no s'aconsolet pas amb aquesta reflexió i pensa amb recança en els onze obseques que haurien pogut reemplaçar amb avantatge els onze paraigües solters.

Si a mi m'esdevenia el cas, fóra ben fàcil d'aconsoletar. Descriu els onze paraigües sobrius i prendria el que li dóna. Al cap de pocs dies, l'hauria perdut. Aleshores prendria un altre paraigües. Vindria una tongada de plagues i el perdria... I així, successivament.

Es horrible la tendència que tenen els meus paraigües a perdre's. No sé quin bogeria els encomana. No és pas que els tracti malament, ni que els faci cap mal ús. No són d'aquells homes tan extraordinàriament exquisits que tot just arriben a casa o al despatx cullen a obrir-los perquè amolles tota l'atenció que duen. Però ningú podrà sostenir que els faci servir de florit per barxar els meus consellaments ni que permeti als meus fills de muntar-hi a cavall. No, no. Si el que és un paraigües i poso prou esment a no oblidar-me'n.

I és inútil! Els meus paraigües m'abandonen, segurament, per anar a "veure a mans de qualsevol home cruel i abassegador que no té altra qualitat que la de conèixer-los la flaca.

La ingratitude dels paraigües, talment com la dels homes, és un abisme insondable.

Carles Soldevila

LA SITUACIÓ A EUROPA

El ministre de Finances alemany, Luther, ha declarat en un discurs, que confiava que els Comités de perita diran la veritat. Afegí que les emissions de marcs ronda han cessat ja i que el Govern impedirà tota nova baixa en els canvis. Aquesta d'últim que encara no ha donat la seva opinió, pot considerar-se, però, com a una declaració de principi.

LA SITUACIÓ D'ALEMANYA

EL MARC FA FER PAPERS RIDÍCULS

(DEL NOSTRE ENVIAT ESPECIAL)

BERLIN, gener.

Un diari de Madrid—"El Imparcial"—ha començat una campanya sobre el marc paper. El marc paper—dèiem en una crònica anterior—és pot considerar una cosa líquidada. L'han mort a quatre bilions de cents milers per dòlar (1 pesseta = 550 milers). Aquesta xifra facilita les operacions. D'aquesta manera es pot dir que el Renten-mark que val avui un marc or, val un bilion de marcs paper. Es una xifra senzilla que facilita les operacions, i per tant, la vida.

Ara bé, el problema és aquest: Què en farà Alemanya del marc paper? Fins ara, encara, malgrat l'olor de mort que fa, el marc paper és una moneda i circula amb aquest caràcter. Però—dèiem també en una nota anterior—el corrent general d'Alemanya és partidari de realitzar la conversió del marc paper en les noves monedes que s'acosten: el Renten-mark i el marc or-paper. El senyor Schacht, director de la Banca de l'Imperi i comissari de les divises, veritable ministre de la moneda, sembla que és partidari d'aquesta conversió. L'estabilització del marc a una xifra que faciliti les operacions, dona una gran base de veritat al que s'atribueix al dictador de les divises. Si no hi ha res de nou, doncs, —dèiem,—veurem, dintre de poc, la mort del marc.

De llavors ençà han passat unes setmanes. No ha vingut encara la mort, però el corrent expedient ha guanyat molt terreny. Tot hom sembla a Alemanya disposat a acceptar aquella conversió i mort. Però veu's aquí, que ve "El Imparcial" de Madrid, i diu:

La conversió del marc i la seva mort, és una infàmia. La mort del marc lesiona sacratíssims interessos espanyols. Ningú no ignora que un gran nombre de ciutadans espanyols han perdut grans quantitats amb la baixa del marc. Aquesta gent ha estat robada. Espanya, per tant, ha de protestar, portar l'afar a la Societat de les Nacions, mirar de rescabalar-se.

Si això hagués sortit en un diari anglès, holandès, suís o italià, és dir, en un diari d'un país que ha perdut tants diners amb el marc, com ha perdut Espanya i que a més a més acostuma a raonar, hauria fet una certa impressió, però veint de "El Imparcial", no ha calgut pas raonar i estudiar la qüestió per veure clarament que no té base. "El Imparcial" escriptur això ha demostrat una vegada més que l'espanyol és l'home més incapacitat per tenir una idea clara de com van les coses del món.

"El Imparcial" ha presenciat com tot hom la davallada èpica del marc. Ho ha presenciat sabent perfectament que a Espanya hi havia una quantitat enorme de capital emprat en aquest paper. Què ha fet el diari madrileny per donar una solució a aquest problema? La baixa del marc era una cosa gantada des de fa anys. Si hi pot haver algun senyor que pugui oblidar que en el món existeix el Tractat de Versalles—i això és el que oblidaren totes les persones que compraren marcs—Alemanya no hi té cap culpa. La baixa del marc no fou una cosa cantada, sinó que fou una lletra a la vista l'endemà de l'assassinat de Rathenau. Es un fet públic—tots els diaris del món ho van dient des de fa anys—que l'economia alemanya era baixista. Malgrat tot, la gent (tingue sempre més confiança en les fantàsies que en les realitats. Jo he vist a Itàlia, ara fa un any, cues de gent a les finestres dels Banes comprant marcs. Tots els diaris, tots els italians més entesos en economia, cridaven: No compreu marcs! La gent ho escoltava com qui sent ploure. El marc s'havia desvaloritzat fantàsticament. La Ruhr estava ja en mans dels francesos, però la gent, incommovible, comprava i comprava.

Els espanyols reaccionaren davant de la baixa cantada del marc, d'aquesta manera: els més raonables si no pogueren entrar en les operacions de conversió (com és ara en l'operació coneguda dirigida pel senyor Cambó), prengueren una maleta, hi posaren els marcs i marxaren a Alemanya a comprar cases o a comprar accions d'indústries, o canviar, en un mot, el paper mullat per coses i valors que no poden morir. Aquests foren els vius. Els que compraren cases o entraren en negocis alemanys han passat una temporada de difícil, però no hi ha mal que duri cent anys. Els altres, els que es quedaren amb els braços plegats, han fet un mal negoci irremediable. La mort del marc i la mort d'Espanya ha portat aquest mal, demostra la seva absoluta incapacitat per a les coses internacionals.

Aquestes consideracions, però, són d'un altre massapueril. N'hi ha d'altres. "El Imparcial", escriptur el que ha escrit, ignora que la compra de marcs no fou ni més ni menys que una operació de borsa solters, per tant, a les lleis d'aquestes operacions. El senyor que comprava marcs a deu cèntims el cent, es pensava que al cap d'un quant temps i sense moure's del balanc, hauria fet una fortuna. El marc pujarà—es deia—i hauríem fet el negoci dels fills. Ja comprendrà el lector que si arribar a milionari fos tan fàcil i tan baratet com suposava aquest senyor del balanc, el lector, i jo, i tots, fumaríem uns cigarres que no s'acabarien mai i la broma encara duraria. Si no hi hagués en totes les circumstàncies de la vida un element alabatori i vin que equilibra les probabilitats d'èxit i les probabilitats de fracàs, les coses serien tan clares com el sol i no ens hauríem de moure de casa per tenir-ho tot. En aquest afer del marc, les probabilitats no eren ni tan solament equilibrades. Les probabilitats de fracàs en l'operació del marc eren més fortes que les probabilitats d'èxit, com avui, són més fortes les probabilitats de fracàs del

gui oblidar que en el món existeix el Tractat de Versalles—i això és el que oblidaren totes les persones que compraren marcs—Alemanya no hi té cap culpa. La baixa del marc no fou una cosa cantada, sinó que fou una lletra a la vista l'endemà de l'assassinat de Rathenau. Es un fet públic—tots els diaris del món ho van dient des de fa anys—que l'economia alemanya era baixista. Malgrat tot, la gent (tingue sempre més confiança en les fantàsies que en les realitats. Jo he vist a Itàlia, ara fa un any, cues de gent a les finestres dels Banes comprant marcs. Tots els diaris, tots els italians més entesos en economia, cridaven: No compreu marcs! La gent ho escoltava com qui sent ploure. El marc s'havia desvaloritzat fantàsticament. La Ruhr estava ja en mans dels francesos, però la gent, incommovible, comprava i comprava.

—Ja ho veieu. El marc ha pujat. Els vostres deu cèntims s'han convertit en cent marcs or. Convé que em rescabaleu el que jo us he donat de franc. Jo us tornaré els deu cèntims i vosaltres em donareu els 99'90 marcs que us han produït els dos sous. —Tindria dret a dir això l'Estat alemany?

No, certament. I si no tindria dret l'Estat alemany a dir això, menys en té el senyor que voldria que Espanya digués el contrari. Després de tot, si l'Estat alemany digués això, podria donar la raó que la puja del marc ha estat obra de l'esforç d'aquesta gent, i aquest esforç és una cosa infinitament respectable. En canvi l'Estat espanyol no pot fer altra cosa que parlar en nom de la immoralitat que representa especular sobre l'esforç produït per una generació d'esclaus.

I finalment, l'operació que voldria fer "El Imparcial" és pràcticament impossible. Hi ha marcs comprats a cent, a noranta, a cinquanta, a deu, a dos cèntims, a una dècima de cèntim, i jo avui he comprat, per embolicar un paquet de llibres, marcs per valor de cent milers. És possible que jo sigui el més ric de tots, perquè soc el que tinc més marcs. Però no és una immortalitat que em calguin cent milers de marcs bons pel sol fet d'haver volgut comprar uns papers per embolicar? I per altra part: Qui ha comprat a noranta? Qui ha comprat a una milionèsima de cèntim? Si hi ha algú que ho sapiga i porta els comprovants hi donaran la banda d'Isabel la Catòlica.

El marc és una cosa líquidada i encara fa fer papers ridículs. Aquests catalans que han deixat les ungles sobre el marc, em sembla que els veig: són els que es posen a riure si els parlen de subvencions amb una misèria una escola catalana o si preteneu convencè'ls que la creació d'un diari català de veritat seria un negoci magnífic.

Josep Pla

EL PAPER DE LA MANCOMUNITAT

Diu l'A B C de Madrid, parlant de les famoses reunions de Capitania General celebrades aleshores de l'última visita del senyor Primo de Ribera:

"Pues ocurrió, decimos, que uno de los reunidos preguntó si iban a disolverse las Diputaciones, si iban a ser substituidas las personas que gobernaban la Mancomunidad. Y como se le contestara afirmativamente, se apresuró a señalar los peligros de la substitución."

"El papel de la Mancomunidad, en su mayor parte en manos del pequeño labrador, bajaría de un modo catastrófico, porque los tenedores habían puesto su confianza en las personas, no en el organismo."

El general Primo de Ribera no estava en el detall de les problemes financeres; però devia andar en este asunto con pies de plomo, etc. Un horrible cubierto de nubes, en resumen, se pintó a nuestros ojos.

TOLOSA DE LLENGUADOC

IMPRESSIONS D'UNA BREU ESTADA

ELS VELLS MONUMENTS DE TOLOSA -- ELS CAMPANARS TOLOSANS -- EL CONTRAST DE DUES ARQUITECTURES

La Tolosa moderna, que forma la més ampla part de l'àrea ciutadana, no treu a la capital de Llenguadoc el seu caràcter arqueològic. Si els bells jardins tolosans lliguen amorosament la ciutat a la natura, els nombrosíssims monuments i vestigis antics la lliguen profundament a la vera història. Els tolosans no poden oblidar llur passat. El pas pels carrers és ja tot un curs d'història i d'arqueologia.

No farem pas una enumeració descriptiva dels vells monuments tolosans, puix que les descripcions sumàries es troben a qualsevol guia. Però no pot pensar-se en la Tolosa vella sense que es drexi davant nostre, atrevits i complicats, els campanars de Sant Serni, dels Jacobins i de la catedral inabada de Sant Esteve. (També fora de Catalunya, amic Carles Soldevila, hi ha moltes coses per acabar, des de fa segles.)

Campanars de Tolosa, fets de rajoles, amb campanes alegres, joganerres i entremaliades, que fugen dels tocs paorosos i dramàtics, i almenys tres vegades per jorn, al matí, al migdia i al cap-al-lard, esclaten en un trillleig ple d'harmonies! Alts campanars de Tolosa, que són instruments de música, orquestres de metall, cors que canten entre el cel i la terra!

Un català, guaitant els clochers tolosans, escoltant llur cloqueig joiosos, es recorda d'aquells estudiants nostres que, segles enrera, venien de l'altra banda del Pireneu nevat a seguir els cursos de l'antiga Universitat de Tolosa. Es recorda d'aquelles grans figures del nostre passat gloriós, que vingueren a estudiar, com Ramon Llull, com Arnau de Vilanova. Es recorda de Ramon Si-biude, que s'asseià en una cadira professoral d'aquella agredia Universitat. Es recorda que la Universitat de Lleydia fou creada seguint el patró de la Universitat de Tolosa...

Comparant els edificis monumentals de la vella Tolosa amb

els de la Tolosa moderna, queda confirmada una vegada més la llastimosa inferioritat de l'arquitectura d'ara.

No hi ha cap dubte que el sentit de la bellesa arquitectònica, que és un dels més nobles sentits de l'ànima civilitzada, ha sofert una minva fortíssima en els nostres temps, sobretot de la segona meitat del segle passat ençà. Les ciutats, si s'han embellit en general en les línies d'urbanització, s'han enlletgit en llurs edificis. Han tingut sort aquells ciutats que, com París, han emplenat la línia dels seus nous carrers i places amb edificis que no tenen res de particular: sobris i senzills i sense pretensions. Quan han sortit de les mans dels arquitectes dels darrers cinquanta anys ciutats monumentals, el resultat ha servit només, en molts casos, per avergonyir els ciutadans que, en mig de la pèrdua quasi general del sentit artístic constructiu, han conservat el sentit artístic contemplatiu.

Tolosa ofereix aquest contrast entre els abundants edificis monumentals antics i els escassos —afortunadament escassos— edificis monumentals moderns.

Després d'haver contemplat l'estil romànic de Sant Serni, l'estil gòtic dels Jacobins i l'estil del Renaixement del palau d'Assezurat, hom se sent trasbalsat davant l'edifici que, al carrer d'Alsàcia-Lorena ha basat la Caixa d'Estalvis. I hom pensa en el bé que farien uns quants intel·ligents bombes de gros calibre que, en temps de guerra o en temps de pau, anessin a caure exactament, sense que prenguessin mal ningú, damunt els edificis d'arquitectura abominable.

Si aquest feliç miracle es produís un dia, a Tolosa quedarien alguns buits en les rengleres de cases. En altres ciutats, desapareixerien carrers i passeigs entiers...

Joaquim Alou
Tolosa de Llenguadoc, gener de 1924.

ELS POETES D'ARA

J. Millàs-Raurell

Un ball de bastons, en el qual de tant en tant se sentís el so d'un contrabaix... Així definia En Joaquim Folguera la impressió dels versos "Primers". En els llibres posteriors —"Trenta poemes" i "Terçer llibre de poemes"— el xoc dels bastons és menys dur, amb menys dissonàncies, i la veu pregonia i malinconiosa del contrabaix es fa sentir més sovint i amb notes més contingudes. En el nostre jove poeta s'ha produït, des del seu primer al seu darrer llibre, una evolució de maturitat.

I creiem que aquest, en els aspectes cabdals, és complet. En el "Terçer llibre de poemes", Millàs arriba a prendre el caràcter definitiu de la seva personalitat. Tot allò que ara hom li pugui retreure com a defecte, no és, al nostre entendre, una inexperiència que es pugui corregir, una tara que s'hagi d'esborrar per la virtut d'una major mestria. És, al contrari, el caire viu de l'ànima mateixa del poeta, el segell de la seva originalitat.

Per això no creiem que des- aparagni mai dels versos d'En Millàs el sec soroll de bastons. Els seus mots són ossos, eixells, rígids. No tenen tou de carn que atenui llur xoc. Els versos així formats són breus, callentus, trencats, dissimulats. En ben pocs poemes hi ha una major correspondència entre la producció i el temperament. No és la falsedat de l'avantguardista professional. No és la mala fe del trencamotllos inepte i vulgar.

La poesia d'En Millàs Raurell és intel·lectual, cerebral, conceptista. El sentiment està sotmès al pensament. La imatge representa una idea. Aquest conceptisme, expressat en versos rítmics, de ritme trontolant, ens dona una sensació, no ja de turment, sinó de neguit.

Més que versos turbulentos, són versos neguitosos. El turment espiritual és una sofrença passiva, estàtica. El neguit és una sofrença activa, dinàmica. El turment es resol en una actitud contemplativa, serena. Tat és el cas d'En López Picó. El neguit es resol en inquietud, en moviment. És un turment que es projecta enfora i demana acció.

La sequedat que posa el conceptisme en la paraula d'En Millàs es fa de vegades aspra per motius de sintaxi i de lèxic. A la lluita s'hi afiga la lluita per l'expressió idiomàtica. El domini de la llengua no li fou donat a En Millàs com graciós concessió. Ell l'ha hagut de conquerir amb l'esforç.

Creiem, com En Josep Pla, que és En Millàs, en la Catalunya d'avui, un poeta necessari. El seu exemple d'austeritat pot servir d'aturador al doll verbal i musical de la facilitat, que constitueix un flagell per a la nostra lírica moderna.

El nostre poeta porta un esquinç a l'ànima. Sent la dolor de la ferida sangant. Però els seus ulls d'infant guaiten àvids a través de l'obertura. Un desig irresistible els fa mirar cap endins. No hi veuen. Però entreveuen. Enllà de l'esquinç hi ha l'infinit.

Agradable és la musiqueta cançonera i groxadora de la lírica fàcil i motuada. Poesia sedant, poesia plaent. Però hi ha un violent batec de cosa viva en aquesta altra poesia on ressonen les veus de l'ànima, les veus del pou profundíssim, veus ultrahumanes de tant ésser humanes.

En Millàs guaita el món com si fos una visió interior i és que ell porta l'ànima en els seus ulls corporals. Els seus versos, cavalcant entre soltes, inquietes, hi sentiu l'aspror punyent d'un cilici. Però encara us detenen en l'esperit, una broda de suggestions i una aturada de purificació.

FINANCIER COMERC

COTITZACIONS DEL DIA 24 DE GENER DE 1924

BORSA MATI										BORSA NIT										DIVISES ESTRANGERES										BORSA DE MADRID										BORSA DE PARIS										CANVI DE L'OR										MERCAT DE COTONS																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																							
COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS										COTIS									

DE RUSSIA

Després de la mort de Lenin: Una proclama del Congrés pan-rus a l'exèrcit i la Marina

Moscou, 24.—El Congrés pan-rus ha publicat una proclama exhortant l'Exèrcit i la Marina a què defensin les conquestes obtingudes per la Revolució, contribuint amb això a fer més sòlid el règim dels Soviets.—Havas.

A L'ENTORN DE LA MORT DE LENIN

Helsingfors, 24.—Així no es parla de res més que de la mort de Lenin i de les possibles repercussions que la desaparició del tsar vermell pugui tenir en l'actual règim soviètic, essent molts els que creuen que l'herència política del que fou President fins ara del Comitè de Comissaris va a donar motiu a "ferissades" lliures entre les persones o grups que pretenen succeir-lo en el Poder suprem.

Arriben constantment notícies més o menys suposades de conjures i complots, però són tan contradictòries que no hi ha possibilitat de formar judici tan sols respecte del que ha de passar a Moscou i Petrograd i altres grans centres russos on més entronitzava Lenin els Soviets.

Es creu, en general, que la substitució de Lenin no es realitzarà sinó a costa de grans dificultats i que potser hi hagi sorpreses en què es refereix a qui o quins siguin els cridats a substituir-lo.

De totes maneres, passi el que passi, el més probable és que les rivalitats no es veuran públicament, sinó després de verificat l'enterrament de Lenin.—Havas.

EL CONDOLE DEL REICH AL GOVERN DELS SOVIETS

Berlin, 24.—El sots-secretari d'Afers estrangers ha visitat l'ambaixador del Govern dels Soviets a Berlín, donant-li el condol per la mort de Lenin.

També l'ambaixador del Reich a Moscou visitarà Txitxerin amb el mateix motiu.—Havas. COMUNICAT OFICIAL DE LA MORT DE LENIN. AL POBLE RUS

París, 24.—La mort de Lenin fou anunciada oficialment segons aquests termes:

"Des no feia gairebé una setmana que Lenin estava afeblit a causa d'una malaltia. Durant aquests darrers temps una millora considerable s'ha produït en la salut de Lenin. Tot permetia de creure que la seva salut continuaria a restablir-se. D'una manera inesperada, però, ahir, el 21 de gener, un atac de cor s'ha declarat en el seu estat de salut, i a les quatre hores després Lenin transpassà.

El Congrés Panrus dels Soviets, reunit actualment a Moscou, així com el Congrés dels Soviets de la U. R. S. S., que s'ha de reunir aquests dies, prendran totes les decisions necessàries per assegurar la continuïtat del treball del Govern dels Soviets. El cop més dur que acaben de rebre els treballadors de la U. R. S. S., d'ençà que els obrers i els camperols de Rússia s'havien apoderat del Poder, impressionarà profundament tots els obrers i camperols, no solament de les nostres Repúbliques, ans també de tots els països. Milituds de treballadors de tot el món

ploraran llur cap més gran. Ja no és entre nosaltres, però la seva obra restarà intangible. El Govern dels Soviets, expressant la voluntat dels treballadors, continuarà l'obra de Vladimir Iliix tot seguint el camí que ell havia assenyalat.

El Poder dels Soviets roman ferm al seu lloc, tot guardant les conquestes de la revolució proletària.

El cos de Lenin serà transportat de Gorki a Moscou, i se'n dipositarà fins el dia dels funerals que tindran lloc dissabte, a la Casa dels Soviets. L'acces a la seva tomba serà obert a tothom.

COMENTARIS ANGELOSOS

Londres, 24.—La nova de la mort de Lenin ha produït una viva impressió a Londres. Els diaris li consagren moltes de columnes. A l'"Evening News" la senyora Snowden publica un llarg article que acaba així:

"Amb Lenin desapareix una de les figures més remarcables dels temps més moderns. La història el reconeixerà sense dubte com l'home més gran que la guerra i la revolució hauran produït.

El "Daily Herald" s'expressa així: "Lenin era adorat del seu poble rus com cap conductor d'homes no ha estat mai. Lenin era un símbol d'esperança per als uns, de por per als altres; considerablement al dament dels seus contemporanis, Lenin ha estat més gran que Napoleó. No és si Lenin president del Consell de comissaris del poble que hom plora, és Iliix, l'amic del poble rus, l'amic del mujik i de l'obrer de fàbrica. L'home que cercava guanyar el homes, no per a ell mateix, ans per a la humanitat.

La bandera de la Rússia dels Soviets ha estat posada a mig pal en senyal de dol a la delegació russa, a les oficines comercials i al partit comunista anglès.

"El nacionalisme indi — escriu aquest diari —, la independència d'Irlanda, les mateixes associacions obreres disconformes amb la participació directa i única dels socialistes al Poder, poden contribuir a dificultar la tasca dels laboristes. La primera dificultat la pot sofrir Macdonald amb el nomenament del senyor Thomas, per a ministre de Colònies. Davant Thomas, que procura actualment de guanyar a la seva causa els empleats de les Companyies ferroviàries, hi ha Bromley, líder de l'Associació de Maquinistes que s'ha declarat en vaga. Entre tots dos s'ha obert una qüestió de domini personal, que pot perjudicar de retop al Govern laborista.

De l'èxit o del fracàs de Macdonald en la resolució d'aquest plei, en depèn la vida del Govern que presideix.

Segons el "Diario del Comercio", Ramsay Macdonald no pot fer-se grans il·lusions respecte a radicalismes que el deixarien isolat i sense forces per aguantar-se en el Poder. D'aquí que, per al "Diario del Comercio", aquest fet transcendental, tot i la seva gravetat, pert valors davant la mort del popular apòstol del socialisme Vladimir Iliix, conegut per Lenin.

"Lenin, era només un símbol a Rússia; els homes de la revolució consolidats en els darrers temps, començen a disgregar-se. Desconfiança, ambicions, gelosies, van aniquilant al seu poder dictatorial i el capitalisme, emmascarat de diverses maneres, torna a entrar en el cor de Rússia, preparant potser els fonaments d'una nova societat. En això està, potser, la transcendència de la mort de Lenin, desaparegut la gloriolant que mantenia units els grans capítols dels Soviets. No seria estrany que el règim bolxevista s'enfonsés o que les transformacions que se'lsir el desiguressin per complet.

De totes maneres, alguna cosa quedarà immutuable de la tasca de Lenin, atenyent en l'esdevenir un valor tan gran, com el que restà de la revolució francesa. Per això cedim més importància a la mort de Lenin que al triomf dels laboristes anglesos, sense negar que aquest marca també una nova era de predomini obrer, per al qual ha d'anar-se preparant tots aquells que lògicament n'hauran d'ésser víctimes. Caldria potser cedir; tot depèn de l'habilitat estratègica que tinguin els generals del capitalisme.

El "Correo Catalán" (Daniel Castells), pregunta si es pot prendre seriosament la mort de Lenin i emetre judicis en ferm sobre les seves conseqüències. Per si això darrer, fos cert, diu que el nom de Lenin i el de la Rússia soviètica passaran exarats a la història sense més aureola que la sang de les seves innombrables víctimes, sacrificades per fumit salvatge i la venjança rol d'un sistema jueu.

"Lenin i Trotsky — continua "El Correo Catalán", han deixat molt rat de la guillotina francesa. La mort petits els Danton, Robespierre i Ma-

neres, torna a entrar en el cor de Rússia, preparant potser els fonaments d'una nova societat. En això està, potser, la transcendència de la mort de Lenin, desaparegut la gloriolant que mantenia units els grans capítols dels Soviets. No seria estrany que el règim bolxevista s'enfonsés o que les transformacions que se'lsir el desiguressin per complet.

De totes maneres, alguna cosa quedarà immutuable de la tasca de Lenin, atenyent en l'esdevenir un valor tan gran, com el que restà de la revolució francesa. Per això cedim més importància a la mort de Lenin que al triomf dels laboristes anglesos, sense negar que aquest marca també una nova era de predomini obrer, per al qual ha d'anar-se preparant tots aquells que lògicament n'hauran d'ésser víctimes. Caldria potser cedir; tot depèn de l'habilitat estratègica que tinguin els generals del capitalisme.

El "Correo Catalán" (Daniel Castells), pregunta si es pot prendre seriosament la mort de Lenin i emetre judicis en ferm sobre les seves conseqüències. Per si això darrer, fos cert, diu que el nom de Lenin i el de la Rússia soviètica passaran exarats a la història sense més aureola que la sang de les seves innombrables víctimes, sacrificades per fumit salvatge i la venjança rol d'un sistema jueu.

"Lenin i Trotsky — continua "El Correo Catalán", han deixat molt rat de la guillotina francesa. La mort petits els Danton, Robespierre i Ma-

neres, torna a entrar en el cor de Rússia, preparant potser els fonaments d'una nova societat. En això està, potser, la transcendència de la mort de Lenin, desaparegut la gloriolant que mantenia units els grans capítols dels Soviets. No seria estrany que el règim bolxevista s'enfonsés o que les transformacions que se'lsir el desiguressin per complet.

De totes maneres, alguna cosa quedarà immutuable de la tasca de Lenin, atenyent en l'esdevenir un valor tan gran, com el que restà de la revolució francesa. Per això cedim més importància a la mort de Lenin que al triomf dels laboristes anglesos, sense negar que aquest marca també una nova era de predomini obrer, per al qual ha d'anar-se preparant tots aquells que lògicament n'hauran d'ésser víctimes. Caldria potser cedir; tot depèn de l'habilitat estratègica que tinguin els generals del capitalisme.

El "Correo Catalán" (Daniel Castells), pregunta si es pot prendre seriosament la mort de Lenin i emetre judicis en ferm sobre les seves conseqüències. Per si això darrer, fos cert, diu que el nom de Lenin i el de la Rússia soviètica passaran exarats a la història sense més aureola que la sang de les seves innombrables víctimes, sacrificades per fumit salvatge i la venjança rol d'un sistema jueu.

"Lenin i Trotsky — continua "El Correo Catalán", han deixat molt rat de la guillotina francesa. La mort petits els Danton, Robespierre i Ma-

neres, torna a entrar en el cor de Rússia, preparant potser els fonaments d'una nova societat. En això està, potser, la transcendència de la mort de Lenin, desaparegut la gloriolant que mantenia units els grans capítols dels Soviets. No seria estrany que el règim bolxevista s'enfonsés o que les transformacions que se'lsir el desiguressin per complet.

De totes maneres, alguna cosa quedarà immutuable de la tasca de Lenin, atenyent en l'esdevenir un valor tan gran, com el que restà de la revolució francesa. Per això cedim més importància a la mort de Lenin que al triomf dels laboristes anglesos, sense negar que aquest marca també una nova era de predomini obrer, per al qual ha d'anar-se preparant tots aquells que lògicament n'hauran d'ésser víctimes. Caldria potser cedir; tot depèn de l'habilitat estratègica que tinguin els generals del capitalisme.

El "Correo Catalán" (Daniel Castells), pregunta si es pot prendre seriosament la mort de Lenin i emetre judicis en ferm sobre les seves conseqüències. Per si això darrer, fos cert, diu que el nom de Lenin i el de la Rússia soviètica passaran exarats a la història sense més aureola que la sang de les seves innombrables víctimes, sacrificades per fumit salvatge i la venjança rol d'un sistema jueu.

"Lenin i Trotsky — continua "El Correo Catalán", han deixat molt rat de la guillotina francesa. La mort petits els Danton, Robespierre i Ma-

neres, torna a entrar en el cor de Rússia, preparant potser els fonaments d'una nova societat. En això està, potser, la transcendència de la mort de Lenin, desaparegut la gloriolant que mantenia units els grans capítols dels Soviets. No seria estrany que el règim bolxevista s'enfonsés o que les transformacions que se'lsir el desiguressin per complet.

De totes maneres, alguna cosa quedarà immutuable de la tasca de Lenin, atenyent en l'esdevenir un valor tan gran, com el que restà de la revolució francesa. Per això cedim més importància a la mort de Lenin que al triomf dels laboristes anglesos, sense negar que aquest marca també una nova era de predomini obrer, per al qual ha d'anar-se preparant tots aquells que lògicament n'hauran d'ésser víctimes. Caldria potser cedir; tot depèn de l'habilitat estratègica que tinguin els generals del capitalisme.

El "Correo Catalán" (Daniel Castells), pregunta si es pot prendre seriosament la mort de Lenin i emetre judicis en ferm sobre les seves conseqüències. Per si això darrer, fos cert, diu que el nom de Lenin i el de la Rússia soviètica passaran exarats a la història sense més aureola que la sang de les seves innombrables víctimes, sacrificades per fumit salvatge i la venjança rol d'un sistema jueu.

"Lenin i Trotsky — continua "El Correo Catalán", han deixat molt rat de la guillotina francesa. La mort petits els Danton, Robespierre i Ma-

neres, torna a entrar en el cor de Rússia, preparant potser els fonaments d'una nova societat. En això està, potser, la transcendència de la mort de Lenin, desaparegut la gloriolant que mantenia units els grans capítols dels Soviets. No seria estrany que el règim bolxevista s'enfonsés o que les transformacions que se'lsir el desiguressin per complet.

De totes maneres, alguna cosa quedarà immutuable de la tasca de Lenin, atenyent en l'esdevenir un valor tan gran, com el que restà de la revolució francesa. Per això cedim més importància a la mort de Lenin que al triomf dels laboristes anglesos, sense negar que aquest marca també una nova era de predomini obrer, per al qual ha d'anar-se preparant tots aquells que lògicament n'hauran d'ésser víctimes. Caldria potser cedir; tot depèn de l'habilitat estratègica que tinguin els generals del capitalisme.

El "Correo Catalán" (Daniel Castells), pregunta si es pot prendre seriosament la mort de Lenin i emetre judicis en ferm sobre les seves conseqüències. Per si això darrer, fos cert, diu que el nom de Lenin i el de la Rússia soviètica passaran exarats a la història sense més aureola que la sang de les seves innombrables víctimes, sacrificades per fumit salvatge i la venjança rol d'un sistema jueu.

"Lenin i Trotsky — continua "El Correo Catalán", han deixat molt rat de la guillotina francesa. La mort petits els Danton, Robespierre i Ma-

neres, torna a entrar en el cor de Rússia, preparant potser els fonaments d'una nova societat. En això està, potser, la transcendència de la mort de Lenin, desaparegut la gloriolant que mantenia units els grans capítols dels Soviets. No seria estrany que el règim bolxevista s'enfonsés o que les transformacions que se'lsir el desiguressin per complet.

De totes maneres, alguna cosa quedarà immutuable de la tasca de Lenin, atenyent en l'esdevenir un valor tan gran, com el que restà de la revolució francesa. Per això cedim més importància a la mort de Lenin que al triomf dels laboristes anglesos, sense negar que aquest marca també una nova era de predomini obrer, per al qual ha d'anar-se preparant tots aquells que lògicament n'hauran d'ésser víctimes. Caldria potser cedir; tot depèn de l'habilitat estratègica que tinguin els generals del capitalisme.

El "Correo Catalán" (Daniel Castells), pregunta si es pot prendre seriosament la mort de Lenin i emetre judicis en ferm sobre les seves conseqüències. Per si això darrer, fos cert, diu que el nom de Lenin i el de la Rússia soviètica passaran exarats a la història sense més aureola que la sang de les seves innombrables víctimes, sacrificades per fumit salvatge i la venjança rol d'un sistema jueu.

"Lenin i Trotsky — continua "El Correo Catalán", han deixat molt rat de la guillotina francesa. La mort petits els Danton, Robespierre i Ma-

neres, torna a entrar en el cor de Rússia, preparant potser els fonaments d'una nova societat. En això està, potser, la transcendència de la mort de Lenin, desaparegut la gloriolant que mantenia units els grans capítols dels Soviets. No seria estrany que el règim bolxevista s'enfonsés o que les transformacions que se'lsir el desiguressin per complet.

De totes maneres, alguna cosa quedarà immutuable de la tasca de Lenin, atenyent en l'esdevenir un valor tan gran, com el que restà de la revolució francesa. Per això cedim més importància a la mort de Lenin que al triomf dels laboristes anglesos, sense negar que aquest marca també una nova era de predomini obrer, per al qual ha d'anar-se preparant tots aquells que lògicament n'hauran d'ésser víctimes. Caldria potser cedir; tot depèn de l'habilitat estratègica que tinguin els generals del capitalisme.

El "Correo Catalán" (Daniel Castells), pregunta si es pot prendre seriosament la mort de Lenin i emetre judicis en ferm sobre les seves conseqüències. Per si això darrer, fos cert, diu que el nom de Lenin i el de la Rússia soviètica passaran exarats a la història sense més aureola que la sang de les seves innombrables víctimes, sacrificades per fumit salvatge i la venjança rol d'un sistema jueu.

"Lenin i Trotsky — continua "El Correo Catalán", han deixat molt rat de la guillotina francesa. La mort petits els Danton, Robespierre i Ma-

neres, torna a entrar en el cor de Rússia, preparant potser els fonaments d'una nova societat. En això està, potser, la transcendència de la mort de Lenin, desaparegut la gloriolant que mantenia units els grans capítols dels Soviets. No seria estrany que el règim bolxevista s'enfonsés o que les transformacions que se'lsir el desiguressin per complet.

De totes maneres, alguna cosa quedarà immutuable de la tasca de Lenin, atenyent en l'esdevenir un valor tan gran, com el que restà de la revolució francesa. Per això cedim més importància a la mort de Lenin que al triomf dels laboristes anglesos, sense negar que aquest marca també una nova era de predomini obrer, per al qual ha d'anar-se preparant tots aquells que lògicament n'hauran d'ésser víctimes. Caldria potser cedir; tot depèn de l'habilitat estratègica que tinguin els generals del capitalisme.

El "Correo Catalán" (Daniel Castells), pregunta si es pot prendre seriosament la mort de Lenin i emetre judicis en ferm sobre les seves conseqüències. Per si això darrer, fos cert, diu que el nom de Lenin i el de la Rússia soviètica passaran exarats a la història sense més aureola que la sang de les seves innombrables víctimes, sacrificades per fumit salvatge i la venjança rol d'un sistema jueu.

"Lenin i Trotsky — continua "El Correo Catalán", han deixat molt rat de la guillotina francesa. La mort petits els Danton, Robespierre i Ma-

neres, torna a entrar en el cor de Rússia, preparant potser els fonaments d'una nova societat. En això està, potser, la transcendència de la mort de Lenin, desaparegut la gloriolant que mantenia units els grans capítols dels Soviets. No seria estrany que el règim bolxevista s'enfonsés o que les transformacions que se'lsir el desiguressin per complet.

De totes maneres, alguna cosa quedarà immutuable de la tasca de Lenin, atenyent en l'esdevenir un valor tan gran, com el que restà de la revolució francesa. Per això cedim més importància a la mort de Lenin que al triomf dels laboristes anglesos, sense negar que aquest marca també una nova era de predomini obrer, per al qual ha d'anar-se preparant tots aquells que lògicament n'hauran d'ésser víctimes. Caldria potser cedir; tot depèn de l'habilitat estratègica que tinguin els generals del capitalisme.

El "Correo Catalán" (Daniel Castells), pregunta si es pot prendre seriosament la mort de Lenin i emetre judicis en ferm sobre les seves conseqüències. Per si això darrer, fos cert, diu que el nom de Lenin i el de la Rússia soviètica passaran exarats a la història sense més aureola que la sang de les seves innombrables víctimes, sacrificades per fumit salvatge i la venjança rol d'un sistema jueu.

"Lenin i Trotsky — continua "El Correo Catalán", han deixat molt rat de la guillotina francesa. La mort petits els Danton, Robespierre i Ma-

neres, torna a entrar en el cor de Rússia, preparant potser els fonaments d'una nova societat. En això està, potser, la transcendència de la mort de Lenin, desaparegut la gloriolant que mantenia units els grans capítols dels Soviets. No seria estrany que el règim bolxevista s'enfonsés o que les transformacions que se'lsir el desiguressin per complet.

De totes maneres, alguna cosa quedarà immutuable de la tasca de Lenin, atenyent en l'esdevenir un valor tan gran, com el que restà de la revolució francesa. Per això cedim més importància a la mort de Lenin que al triomf dels laboristes anglesos, sense negar que aquest marca també una nova era de predomini obrer, per al qual ha d'anar-se preparant tots aquells que lògicament n'hauran d'ésser víctimes. Caldria potser cedir; tot depèn de l'habilitat estratègica que tinguin els generals del capitalisme.

El "Correo Catalán" (Daniel Castells), pregunta si es pot prendre seriosament la mort de Lenin i emetre judicis en ferm sobre les seves conseqüències. Per si això darrer, fos cert, diu que el nom de Lenin i el de la Rússia soviètica passaran exarats a la història sense més aureola que la sang de les seves innombrables víctimes, sacrificades per fumit salvatge i la venjança rol d'un sistema jueu.

"Lenin i Trotsky — continua "El Correo Catalán", han deixat molt rat de la guillotina francesa. La mort petits els Danton, Robespierre i Ma-

neres, torna a entrar en el cor de Rússia, preparant potser els fonaments d'una nova societat. En això està, potser, la transcendència de la mort de Lenin, desaparegut la gloriolant que mantenia units els grans capítols dels Soviets. No seria estrany que el règim bolxevista s'enfonsés o que les transformacions que se'lsir el desiguressin per complet.

De totes maneres, alguna cosa quedarà immutuable de la tasca de Lenin, atenyent en l'esdevenir un valor tan gran, com el que restà de la revolució francesa. Per això cedim més importància a la mort de Lenin que al triomf dels laboristes anglesos, sense negar que aquest marca també una nova era de predomini obrer, per al qual ha d'anar-se preparant tots aquells que lògicament n'hauran d'ésser víctimes. Caldria potser cedir; tot depèn de l'habilitat estratègica que tinguin els generals del capitalisme.

El "Correo Catalán" (Daniel Castells), pregunta si es pot prendre seriosament la mort de Lenin i emetre judicis en ferm sobre les seves conseqüències. Per si això darrer, fos cert, diu que el nom de Lenin i el de la Rússia soviètica passaran exarats a la història sense més aureola que la sang de les seves innombrables víctimes, sacrificades per fumit salvatge i la venjança rol d'un sistema jueu.

"Lenin i Trotsky — continua "El Correo Catalán", han deixat molt rat de la guillotina francesa. La mort petits els Danton, Robespierre i Ma-

neres, torna a entrar en el cor de Rússia, preparant potser els fonaments d'una nova societat. En això està, potser, la transcendència de la mort de Lenin, desaparegut la gloriolant que mantenia units els grans capítols dels Soviets. No seria estrany que el règim bolxevista s'enfonsés o que les transformacions que se'lsir el desiguressin per complet.

De totes maneres, alguna cosa quedarà immutuable de la tasca de Lenin, atenyent en l'esdevenir un valor tan gran, com el que restà de la revolució francesa. Per això cedim més importància a la mort de Lenin que al triomf dels laboristes anglesos, sense negar que aquest marca també una nova era de predomini obrer, per al qual ha d'anar-se preparant tots aquells que lògicament n'hauran d'ésser víctimes. Caldria potser cedir; tot depèn de l'habilitat estratègica que tinguin els generals del capitalisme.

El "Correo Catalán" (Daniel Castells), pregunta si es pot prendre seriosament la mort de Lenin i emetre judicis en ferm sobre les seves conseqüències. Per si això darrer, fos cert, diu que el nom de Lenin i el de la Rússia soviètica passaran exarats a la història sense més aureola que la sang de les seves innombrables víctimes, sacrificades per fumit salvatge i la venjança rol d'un sistema jueu.

"Lenin i Trotsky — continua "El Correo Catalán", han deixat molt rat de la guillotina francesa. La mort petits els Danton, Robespierre i Ma-

neres, torna a entrar en el cor de Rússia, preparant potser els fonaments d'una nova societat. En això està, potser, la transcendència de la mort de Lenin, desaparegut la gloriolant que mantenia units els grans capítols dels Soviets. No seria estrany que el règim bolxevista s'enfonsés o que les transformacions que se'lsir el desiguressin per complet.

De totes maneres, alguna cosa quedarà immutuable de la tasca de Lenin, atenyent en l'esdevenir un valor tan gran, com el que restà de la revolució francesa. Per això cedim més importància a la mort de Lenin que al triomf dels laboristes anglesos, sense negar que aquest marca també una nova era de predomini obrer, per al qual ha d'anar-se preparant tots aquells que lògicament n'hauran d'ésser víctimes. Caldria potser cedir; tot depèn de l'habilitat estratègica que tinguin els generals del capitalisme.

El "Correo Catalán" (Daniel Castells), pregunta si es pot prendre seriosament la mort de Lenin i emetre judicis en ferm sobre les seves conseqüències. Per si això darrer, fos cert, diu que el nom de Lenin i el de la Rússia soviètica passaran exarats a la història sense més aureola que la sang de les seves innombrables víctimes, sacrificades per fumit salvatge i la venjança rol d'un sistema jueu.

"Lenin i Trotsky — continua "El Correo Catalán", han deixat molt rat de la guillotina francesa. La mort petits els Danton, Robespierre i Ma-

neres, torna a entrar en el cor de Rússia, preparant potser els fonaments d'una nova societat. En això està, potser, la transcendència de la mort de Lenin, desaparegut la gloriolant que mantenia units els grans capítols dels Soviets. No seria estrany que el règim bolxevista s'enfonsés o que les transformacions que se'lsir el desiguressin per complet.

De totes maneres, alguna cosa quedarà immutuable de la tasca de Lenin, atenyent en l'esdevenir un valor tan gran, com el que restà de la revolució francesa. Per això cedim més importància a la mort de Lenin que al triomf dels laboristes anglesos, sense negar que aquest marca també una nova era de predomini obrer, per al qual ha d'anar-se preparant tots aquells que lògicament n'hauran d'ésser víctimes. Caldria potser cedir; tot depèn de l'habilitat estratègica que tinguin els generals del capitalisme.

El "Correo Catalán" (Daniel Castells), pregunta si es pot prendre seriosament la mort de Lenin i emetre judicis en ferm sobre les seves conseqüències. Per si això darrer, fos cert, diu que el nom de Lenin i el de la Rússia soviètica passaran exarats a la història sense més aureola que la sang de les seves innombrables víctimes, sacrificades per fumit salvatge i la venjança rol d'un sistema jueu.

"Lenin i Trotsky — continua "El Correo Catalán", han deixat molt rat de la guillotina francesa. La mort petits els Danton, Robespierre i Ma-

neres, torna a entrar en el cor de Rússia, preparant potser els fonaments d'una nova societat. En això està, potser, la transcendència de la mort de Lenin, desaparegut la gloriolant que mantenia units els grans capítols dels Soviets. No seria estrany que el règim bolxevista s'enfonsés o que les transformacions que se'lsir el desiguressin per complet.

De totes maneres, alguna cosa quedarà immutuable de la tasca de Lenin, atenyent en l'esdevenir un valor tan gran, com el que restà de la revolució francesa. Per això cedim més importància a la mort de Lenin que al triomf dels laboristes anglesos, sense negar que aquest marca també una nova era de predomini obrer, per al qual ha d'anar-se preparant tots aquells que lògicament n'hauran d'ésser víctimes. Caldria potser cedir; tot depèn de l'habilitat estratègica que tinguin els generals del capitalisme.

El "Correo Catalán" (Daniel Castells), pregunta si es pot prendre seriosament la mort de Lenin i emetre judicis en ferm sobre les seves conseqüències. Per si això darrer, fos cert, diu que el nom de Lenin i el de la Rússia soviètica passaran exarats a la història sense més aureola que la sang de les seves innombrables víctimes, sacrificades per fumit salvatge i la venjança rol d'un sistema jueu.

"Lenin i Trotsky — continua "El Correo Catalán", han deixat molt rat de la guillotina francesa. La mort petits els Danton, Robespierre i Ma-

neres, torna a entrar en el cor de Rússia, preparant potser els fonaments d'una nova societat. En això està, potser, la transcendència de la mort de Lenin, desaparegut la gloriolant que mantenia units els grans capítols dels Soviets. No seria estrany que el règim bolxevista s'enfonsés o que les transformacions que se'lsir el desiguressin per complet.

De totes maneres, alguna cosa quedarà immutuable de la tasca de Lenin, atenyent en l'esdevenir un valor tan gran, com el que restà de la revolució francesa. Per això cedim més importància a la mort de Lenin que al triomf dels laboristes anglesos, sense negar que aquest marca també una nova era de predomini obrer, per al qual ha d'anar-se preparant tots aquells que lògicament n'hauran d'ésser víctimes. Caldria potser cedir; tot depèn de l'habilitat estratègica que tinguin els generals del capitalisme.

El "Correo Catalán" (Daniel Castells), pregunta si es pot prendre seriosament la mort de Lenin i emetre judicis en ferm sobre les seves conseqüències. Per si això darrer, fos cert, diu que el nom de Lenin i el de la Rússia soviètica passaran exarats a la història sense més aureola que la sang de les seves innombrables víctimes, sacrificades per fumit salvatge i la venjança rol d'un sistema jueu.

"Lenin i Trotsky — continua "El Correo Catalán", han deixat molt rat de la guillotina francesa. La mort petits els Danton, Robespierre i Ma-

neres, torna a entrar en el cor de Rússia, preparant potser els fonaments d'una nova societat. En això està, potser, la transcendència de la mort de Lenin, desaparegut la gloriolant que mantenia units els grans capítols dels Soviets. No seria estrany que el règim bolxevista s'enfonsés o que les transformacions que se'lsir el desiguressin per complet.

De totes maneres, alguna cosa quedarà immutuable de la tasca de Lenin, atenyent en l'esdevenir un valor tan gran, com el que restà de la revolució francesa. Per això cedim més importància a la mort de Lenin que al triomf dels laboristes anglesos, sense negar que aquest marca també una nova era de predomini obrer, per al qual ha d'anar-se preparant tots aquells que lògicament n'hauran d'ésser víctimes. Caldria potser cedir; tot depèn de l'habilitat estratègica que tinguin els generals del capitalisme.

El "Correo Catalán" (Daniel Castells), pregunta si es pot prendre seriosament la mort de Lenin i emetre judicis en ferm sobre les seves conseqüències. Per si això darrer, fos cert, diu que el nom de Lenin i el de la Rússia soviètica passaran exarats a la història sense més aureola que la sang de les seves innombrables víctimes, sacrificades per fumit salvatge i la venjança rol d'un sistema jueu.

"Lenin i Trotsky — continua "El Correo Catalán", han deixat molt rat de la guillotina francesa. La mort petits els Danton, Robespierre i Ma-

neres, torna a entrar en el cor de Rússia, preparant potser els fonaments d'una nova soci

VICHY CATALA

Aigua mineral natural :: Digestiva :: Excel·lent per a taula :: De venda a tot arreu

ELS ESPECTACLES

TEATRES

Gran Teatre del Liceu

Demà, funció 35 de propietat i abonament. Debut del cèlebre baríton Pascual Amato i de la notabilíssima soprano Carme Toschi. La comèdia musical de Verdi **Falstaff**, presentant-hi part els aplaudits artistes senyores Giovannelli, Serena, Lucchi, senyores Rondi, Redondo, Torres de Luna, Mestre Falconi. — Diumenge, tarda, última representació de **El cavaller de la Rosa**, comiat dels cèlebres artistes senyores Wildbrunn, Marthier, Jolk i senyor Wiedemann i del cèlebre mestre Otto Klemperer. — Dijous, **Walkyria**. Mestre director, Félix Weingartner. Debut de les cèlebres artistes senyores Hoffgren, Dinkela i Land. Es despatxa a comptaduria.

Teatre Català Romea

Telèfon 3500 A

Avui, tarda, tothom a riure, **El vidu trist**. Nit, per la companyia italiana, **El perill d'ombre**. — Dissabte, tarda, matínee extraordinària, amb una de les més interessants obres. Nit, **La volata**. Es despatxa a comptaduria.

TEATRE TIVOLI

TOURNEE

Frederic Caballé

Gran companyia de sarsuela i opereta, primer actor i director.

Ramon Peña

Avui, divendres, tarda, a les cinc. Butaca, dues pessetes, colossals cartells: **MARANITA DE SAN JUAN**, **POCA PENA** i **LA ALSACIANA**. Nit, a les deu: **BENAMOR**. Diumenge, tarda, funció especial, programa monstre. Dues obres, cinc actes: **MARUXA** i **BENAMOR**. Totes les nits: **BENAMOR**. Es despatxa a comptaduria, amb tres dies d'anticipació, amb l'augment del 15 per cent.

Teatre Còmic

Companyia Internacional de revistes del PRINCIPAL-PALACE. Avui, divendres, tarda, a dos quarts de cinc, i nit, a les deu, grans funcions a benefici de la companyia. 99 i 100 representacions de la revista **VELL I NOU**. PALACE-REVUE presentant-hi part a més a més, els notables artistes de varietats: Mollet (il·lusionista); Amalia Pailau (cançonista); Bonetty (ventríloc cantant); Ofelia Arias (tip); Faust (caricaturista); Mary Navarrete (ballarina espanyola); Eugènia Roca (cançonista); Teresa Pons (pianolista). PREUS POPULARS: Entrada i butaca: DUES pessetes.

Teatre Barcelona

Companyia de comèdies **ADAMUZ-GONZALEZ**. Avui, divendres, tarda, a un quart de sis. La formosa comèdia en tres actes, d'Henri Bernstein, adaptació a l'escena espanyola de Manuel Bueno i Ricard J. Catarineu, **EL LADRON**. Nit, a les deu. La interessant comèdia en tres actes, dels germans Alvarez Quintero, **LA CALUMNIADA**.

Demà, dissabte, tarda, **La calumniada**. Nit, **Fronte a la vida**. — Diumenge, última funció en dia festiu.

— Dilluns, comiat de la companyia, benefici del primer actor i director Manuel González. Avui, Ricard J. Catarineu.

Gran Teatre Espanyol

SANTPERE - BERGES

Avui, divendres, tarda, a les cinc. Elegant i divertit popular. Entrada i butaca UNA pesseta. **VOSTRE SERA MEVA!** Nit, a les deu, gran èxit de la comèdia de costums barcelonins, en quatre actes, de Pompeu Crebuet, **EL PARE PEDRO**. Demà, dissabte, tarda, a dos quarts de cinc: **LES MIL DE L'ALA** i recitena de **LA NIT ALEGRE**. Nit, represa de **A L'OMBRA DE MONTJUICH**. **DON JOAN DE SERRALLARGA**.

TEATRE POLIORAMA

Companyia de Comèdies

Avui, divendres, tarda, a les cinc, matínee popular: **Yo gallardo i calavera**. Nit, a les deu, funció en honor i benefici d'ALFONS TUDELA. Estrena de la comèdia en tres actes, dels senyors Josep Antonio i F. Fernández Portero, **LOS EMIGRADOS** i estrena de la fantasia en un acte, escrita a propòsit per al beneficiat, pels mateixos autors, **LA SOMBRA QUE PASA**.

Gran Teatre del Bosc

— Empresa Sindicat Musical. Grandioses funcions valencianes per al diumenge, dia 27 de gener de 1924, per la companyia de sarsuela del primer actor

MANUEL PRADAS

Gran rebalta de preus

ELDORADO

Coliseu de varietats

Avui, divendres, Serata d'onore de Blanqueta Suárez. Tarda, a dos quarts de cinc. Nit, a les deu: projecció de notables pel·lícules. Exit dels joves malabaristes **D'ANGELOS**. Succés de la simpàtica ballarina **LLUCIA DONAT**. Exits dels cèlebres clowns **RICO i ALEX**. Debut dels famosos gimnastes **MAZZOLAS**. Comiat de la cèlebre troupe japonesa **AKABONO**. Exit sorollós de la popular artista, ídol del públic, **BLANQUETA SUAREZ** que ultra el seu repertori, interpretarà el monòleg **Ay que se me cae!** Diumenge, comiat de Blanqueta Suárez. — Dilluns, **MARIA CONESA**.

ARISTOCRATIC

SALO —

KURSAAL

TEMPLE DE LA CINEMATOGRAFIA

ORQUESTINA SESE — SALO DE REUNIO DE FAMILIES DISTINGIDES. Avui, divendres, grans i selectes programes. Triomf de la superjoià Universal, **El amor d'un príncep** i **El "zarzuela"** de la vida (exclusiva d'aquesta Empresa), maravillosa pel·lícula, concepitada com la més gran història d'amor. L'interès que desperta aquesta magna producció, i la fastuositat amb què ha estat traslladada a la pantalla la col·loquen al nivell de les més importants produccions. Magnífica interpretació pels cèlebres artistes Mary Philbin i Norma Kerry. Complint el programa les pel·lícules **Acadèmia**, producció comèdia per Howard Gibson; **Cultura física**, de molta broma, i **La caceria del lleopard** i **Actualitats Gaumont**. NOTA.—Degut a l'important interès d'aquesta magnífica pel·lícula es projectarà sempre. Tarda, a un quart de set; nit, a les onze, es despatxaran butaques numerades per a la sessió especial de les sis de la tarda de diumenge.

MAISON-DOREE

Plaça de Catalunya, núm. 7 :: Telèfon 3096 A.

PROXIMA INAUGURACIO
Saló de Te, de cinc a vuit de la tarda
SALO DE BANQUETS
Servei especial sortida de teatres. Orquestrina de cinc de la tarda a les tres de la matinada.
Sucursal del Restaurant Catalunya

CINEMES

Saló Catalunya

GRAN CINEMA DE MODA

Notables cartells i trio

Avui, divendres, moda, darrers dies del grandios èxit. Dos grans èxits de broma i vacacions, per Charlot: **"Tribulacions"**, per "El", els dos màgics de la rialla. Exit colossals: **Amor d'antany**, per Doris Keane; **Revista Pathé**. Pròxima setmana, l'esdeveniment de l'any: **Maruxa**, el triomf musical del mestre Vives. Aviat: **Notentot**.

Gran Teatre Comtal i Gran Cinema Bohèmia

Avui, divendres, tarda i nit, grans programes. Les divertides pel·lícules **Gentes de Floria** i **Fugint del matrimoni**; la bonica comèdia **L'amor de don Joan** i **V. Jornada de la colossal pel·lícula** **El misteri de París**, segons la immortal obra del gran Eugène Sue. Aviat, la colossal pel·lícula **Les dues orfenes**.

Monumental - Pedró Walkyria

Avui, divendres, èxits: **La Loupiote**, II jornada: **El meu cos**; Per un pecat de cobeljança: **Amor que torna**; **Les gestes de Floria**. Diumenge, nit: **La Loupiote**, III jornada: **El rastre dels lladrejots**, per William S. Hart.

Teatres Triomf i Marina i Cinema Nou

Avui, divendres, **La casa dels mil tremolors**, **Somnis de noia**, **Charlot al baser**, **El que deixen els anys**, **Per un pecat de cobeljança**, **Els misteris de París**, 5 tom.

Cinema Princesa

Telèfon 1371 A.

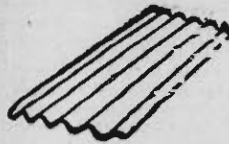
Avui, divendres, tot estrenes. Programa extraordinari: **Els milions del trust**, importantíssim cine-drama interpretat per la formosa actriu May Allinson; **Boja rematada**, grandiosa comèdia dramàtica interpretada admirablement per la graciosíssima artista Dorothy Ghis, del selecte programa Ajuria; **Moneda falsa**, grandios drama de gran emoció, creació de la insuperable artista Elsie Ferguson, Programa Ajuria; **El xil transformador**, original cinta en dues parts; **Matrimoni a 80 dies**, gran broma. — Moll aviat, estrena de l'extraordinària cinta **La força d'un amor**, per la cèlebre artista Glòria Swanson, del Reial Programa Ajuria.

Planxa ondulada de 120 per 75 cm. Ptes. 750 m.2

ROCALLA

PER A TEULADES

Plaques de 40 x 40 m. Ptes. 5'05 m.

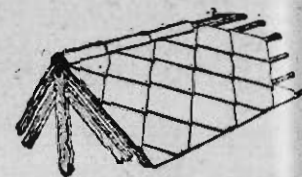
Materials armats ab amiant exclusivament

JOSEP ESTEVA i Cia.

Portal de l'Angel, 1 i 3 pral. :: Telèfon 3344-A

Fàbrica a Sarrià

BARCELONA

COMPANYIA TRASATLÀNTICA

SERVEIS DIRECTES

LINIA A CUBA-MEXIC

El vapor CRISTOBAL COLON sortirà de Bilbao el 16 de febrer, de Santander el 19, de Gijón el 20, de Corunya el 21 cap a l'Havana i Veracruz.

LINIA A PUERTO RICO, CUBA, VENEZUELA-COLOMBIA I PACIFIC

El vapor BUENOS AIRES sortirà de Barcelona el dia 10 de febrer, de València l'11, de Màlaga el 13 i de Cádiz el 15, cap a Les Palmes, Santa Creu de Tenerife, Santa Creu de la Palma, Puerto Rico, Havana, La Guaira, Puerto Cabello, Curaçao, Sabanailla, Colombo, i pel Canal de Panamà cap a Guayaquil, Callao, Mollendo, Arica, Iquique, Antofagasta i Valparaíso.

LINIA A FILIPINES I PORTS DE LA XINA I DEL JAPÓ

El vapor LEGAZPI sortirà de Corunya el 24 de gener, de Vigo el 25, de Lisboa el 26 (facultativa), de Cádiz el 28, de Cartagena el 29, de València el 30 i de Barcelona el 3 de febrer, cap a Port-Said, Suez, Colombo, Singapore, Manila, Hong-Kong, Xang-Hai, Nagasaki, Kobé i Yokohama.

AVISOS IMPORTANTS.—Rebaixes a famílies i en passatges d'anada i tornada. — Preus convencionals per cambros especials. — Els vapors tenen instal·lada la telegrafia sense fils i aparells per a senyals submarins, estan dotats dels més moderns avenços, tant per a la seguretat dels passatgers com per al seu confort i gust. — Tots els vapors tenen metge i capellà.

Les comoditats i tracte que gaudeix el passatge de tercera es manté a l'altura tradicional de la Companyia.

Rebaixes en nòlits d'exportació. — La Companyia fa rebatges de 30 per 100 en els nòlits de determinats articles, d'acord amb les vigents disposicions del Servei de Comunicacions marítimes.

SERVEIS COMBINATS.—Aquesta Companyia té establert una xarxa de serveis combinats per als principals ports, servits per línies regulars, que li permeten d'admetre càrrega i passatgers cap a:

Liverpool i ports de la Mar Bàltica i Mar del Nord. — Zanzibar, Moçambique i Capetown. — Ports de l'Àsia Menor, Golf Pèrsic, India, Sumatra, Java i Coxinxina, Austràlia i Nova Zelàndia. — Ilo Ilo, Cebú, Port-Arthur i Vladivostok. — Nova Orleans, Savannah, Charleston, Georgetown, Baltimore, Filadèlfia, Boston, Québec i Montreal. — Ports d'Amèrica Central i Nord Amèrica al Pacífic, de Panamà, San Francisco de Califòrnia. — Punta Arenas, Coronel i Valparaíso per l'Estret de Magallanes.

SERVEIS COMERCIALS.—La Secció que per aquests serveis té establerta la Companyia s'en-carrega del transport i exhibició a ultramar dels Mostuaris que li siguin tramesos al dit objecte i de la col·locació dels articles la venda dels quals, com assaig, desitgin fer els exportadors.

Diana - Argentina Excelsior

Avui, divendres, cinquena jornada de **Els misteris de París**, **Fugint del matrimoni**, **No escriu cartes**, **La llei blava**, **Divendres dia 13**.

COLISEUM

TELEFON 3535 A.

El millor saló Les millors pel·lícules

Avui, divendres: **NOVE TATS UNIVERSAL** número 64, immens èxit de **PER QUE CANVIAR D'ESPOSA?**, PROGRAMA AJURIA ESPECIAL, Glòria Swanson, **Bébé Daniels** i **Thomas Meighan**; **EL BARBER AL PALAU**, per Sidney Chaplin (germà de Charlot), el triomf de la broma, i **BUSCANT CAPA**. Preus: 1'50 i 0'50. — Diumenge, en la sessió de les sis de la tarda, estrena de **EL EQUIVOCACIO D'UNA MARE**, superb drama interpretat per la formosa Dorothy Dalton. Programa Ajuria.

AVIS: Desitjosa l'empresa de complaure el públic i evitar aglomeracions, des del dijous de totes les setmanes es despatxaran butaques numerades per a la sessió especial del diumenge, tarda, i per a la de la nit.

CONCERTS

TEATRE ELDORADO

ORQUESTRA SIMFONICA DE BARCELONA SEGON CONCERT Diumenge, 27 de gener de 1924 A les onze del matí **Wagner** "Ingenia a Auldin", obertura "Sicilia Sinfonia" (pastoril)

Wagner "Remors de la selva" Erick Satie "Dos Gimmis padles", instrumentats per C. Debussy. (Primera audició) Mendelssohn Scherzo del "Somni d'una nit d'estiu" M. Ravel "Daphnis et Chloé" Localitats i programes: Chassaigne Prades, Magatzem de vendes Claris, 43

SALA AEOLIAN

FILL DE PAUL IZABAL

35, PASSEIG DE GRACIA, 35

Avui, divendres, a dos quarts de sis.

(543 audició) PROGRAMA

PRIMERA PART

Fantasia, ofertori Tourni Allegretto O. Frank Dansa eslava Dvorak

En gran Orgue AEOLIAN SEGONA PART

Carnaval, op. 9 Schumann El cavaller de la Rosa Strauss

EN PIANO STEINWAY TERCERA PART

Tannhauser, romança Wagner Walkyria, Brúndi.

Id. Encisament del foc

En Orgue AEOLIAN

Direcció artística: Janos Baranyi

Invitacions com de costum

ESPORTS

FUTBOL

Camplonat d'Espanya inter-regional Diumenge, 27, a un quart de quatre de la tarda

BISCAIA

contra CATALUNYA

Camp del F. C. B. de les Corts Campionat de Catalunya Grup B

Júpiter-Gràcia camp del Júpiter

Badalona-Areny camp del Badalona

Per a entrades i localitats al camp de joc el dia del partit.

SOLARS

EN VENDA

des de 2.000 pams quadrats, gran esdevenidor, ben situats, peu tramvia, amb façana als carrers Ausias-March, Ali-bey i altres. Preus: 0'60, 0'70, 0'90 i 1'20 pessetes el pam quadrat

Poden visitar-se els diumenges d'una a deu

Carrer Pere IV, 556

(terme municipal de Barcelona)

SEGELLS DE GOMIA

Gravats de totes classes en taules i fustes. Rapidesa en els errors. Corts Catalans, 613

tre Bruch i Maria. Tel. 718-8

Camil Grau Garcia

(OFICINA TECNICA D'ASSEGURANCES)

participa a tots els seus clients i amics el trasllat del seu domicili i despatx a la Ronda de la Universitat, 6, primer, segona. -- Telèf. 4443 A

NO HI HA TOS QUE RESISTEIXI

i amb la tos desapareix ràpidament el catarre bronquial, present tres vegades al dia

BRONQUIOLINA

el poderós antitòxic i expectorant balsàmic, d'agradable gust, que no perjudica l'estómac i calma i cura la tos.

INDICACIONS GENERALS: Refredats, Catarres, Bronquitis, Grippe, Pneumonia, etc.

Demant's a Farmàcies i Centres d'Especialitat

1 a la de l'actor F. SERRA i FONT i Bruch, 94

A l'engrò: VIDAL i RIBAS, Montcada, 21

BARCELONA

BRONQUIOLINA

BRONQUIOLINA

BRONQUIOLINA

BRONQUIOLINA

BRONQUIOLINA